

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Academia Peccatorvm. Seu Conciones De Tota Parabola Prodigi Euangelici

Qvae Poenitentia Peccatorvm Sev Conciones De Prodigi Evangelici Reditv
Ad Patrem

Bosquier, Philippe

Moguntiae ; Coloniae, 1615

3. Quantum boni adferat dictum hoc deductum in opus.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55940)

Dicique beatus ante obitum nemo supremaque funera debet. Ouid. lib. Metam.

Chilon tantus vir, atque à suis amatus, vt cum audita filij in Olympicis certaminib. victoria gaudio, exstingueret, tota eum deplorarit ac sepelierit Græcia. Sit, horum trium quicumque huius dicti author, *Nosce teipsum*: nonne equidem plurimum authore suo commendabitur, etsi cœlitus ac immediate à Deo non descenderit.

Primus discendi ardor est nobilitas magistri, dicit S. D. Ambr. Ambrosius: Porphyrius Christianus apostata, medium viderur seruare diuinam, humanamque ei assignans originem, à quocunq. sapiente hoc dictum sit, Stobaus. aut à Deo profectum, aut non sine diuina inspiratione. Loquens in eo conformiter S. Ambrosius: *Veritas à quocunq. dicatur, est à Spiritu Sancto.*

Malim simpliciter dicere, à Deo venisse. Docente Phil. Iud. humaniter, primos homines, aut de cœlo delapsam, formata in æthere voce (quod de decalogo putat Philo, ad illud Exodi: *Populus videbat voces*) aut per scriptum. Hæc igitur tam nobilis, breuis, sed neruosa lectionis origo, stimulare nos debet, vt eam perdiscamus & perficiamus, vt noster facit hodie Prodigus in se reuersus.

III.

Quantum commodi adferat hoc dictum deductum ad opus.

Sed heu! vnica hæc lectio minime recepta, minime Hugo lib. 1. præsens nobis, minus etiam quam aliæ humanæ; de an. c. 9. *Multi multa sciunt, & seipfos nesciunt; omnes sciunt omnia, & singuli aliquid, paucissimi seipfos.*

In sui ipsius notitia omnes cum Socrate dicere possunt, *vnum scio, quod nihil scio, mei scilicet ipsius, & Psalm.* in hoc solum libro rudis totus, ac Schyta imperitior sum. *Delicta quis intelligit.* Astrologiam rem longe à nostris sensibus amotam, quidam non minus se calere putant, quam Alunazar: *numerant multitudinem* Psalm.

nem stellarum, & omnibus eis nomina vocant. ita eos dignoscentes, vt venator canes, vt Dux militum agminumque præfectos. In herbarijs, in simplicium scientia Plinium, excellunt & Dioscoridem, in Medicis Hippocrates, Galenos, Paracelsos, quasi vilia inuisè despiciunt mancipia, sed in sui notitia, cheu nihilo versatiores quam Arcadij asini.

Et totum mundum nosse, ac ab eodem cognoscere, plenum esse mundi mundanorumque scientia, nihil nos iuuat sine *scientia sanctorum*, quam habuerunt Sancti, si viuamus & moriamur ignoti nobis & Deo, *nescio vos sed, ignorans (sui & Dei) ignorabitur.*

Sen. in Thyeste act. 2. in fin.] *Illi mors grauis incubat*

Qui notus nimis omnibus,

Ignotus moritur sibi.

Cant. 1.] *Si ignoras te o pulcherrima inter mulieres, egredere.*

Contra nihil scire, & seipsum nosse, infinita mihi videtur adferre commoda. quid enim non poterit notitia animæ, cum & corporis eiusque qualitarum & temperamenti cognitio, profit quam plurimum. Antiquus ille Philosophus, qui discipulos suos specula iubebat circumferre, vt inspicientes seiplos corporis pulchritudinem, animæ vitij ac turpitudine non deformarent, aut si næuum aliquem deprehendissent, eum supplere studerent, & exornare virtutibus, vidit, quanti momenti sit etiam externa solum sui notitia. Similiter & Seneca Stoicus Præceptor Neronis, discipulus S. Pauli.

Seneca lib. 1. nat. quæst. c. 17.] *Inuenta sunt specula, vt homo ipse se nosceret. Multa ex hoc consecuta: primo sui notitia: deinde, & ad quadam consilium: formosus vt vitaret infamiam; deformis vt sciret remedium esse virtutibus, quicquid corpori deesset; iuuenis vt flore ætatis admoneretur, illud tempus esse discendi, & fortia* audendi: senex vt indecora* canis deponeret, & de morte aliquid cogitaret. Ad hoc rerum natura facultatem nobis dedit, nosmetipos videndi, fons cuique perlucidus, aut leue saxum imaginem reddit.*

* al. audiendi.

* al. carnis.

*Nuper me in littore vidi,
Cum placidum ventis stare mare.*

Plato in Alcibiade priore docet:] *Nullum clarius,
nec oculo ipsum se videre volenti, speculum commodius re-
periri, quam sit alterius hominis oculus.*

O optimum & sanctum speculorum vsum, modo nos Christiani essemus, ac veri Philosophi, nihil enim nos latebit, quod in nostri cognitionem nos inducat. Summus Deus, maximus ille Chemicus, artificiosissime ex malis nouit elicere bona, ideo videtur detractores, oblocutores, murmuratores, inter nos permittere, qui nos delineent ac depingant linguarum suarum penicillis, sæpe magis graphice & ad viuum, quam Apelles per suos, Alexandrum, quos homines Philippus Macedonum rex, ductores suos appellare consuevit, idque quam optime. Dum enim illi de actionib. ipsius censent, discebat ubi deflexisset, & quid corrigeret. Non enim omnes æque acutum vident, vt Ieremias inopiam & defectus suos. *Ego vir, Thren. 3.
videns paupertatem meam, dicit: non omnibus ita ape- Genes. 3.
riuntur oculi, vt primis parentibus, qui ilico nudita-
tem & indecentiam suam viderunt: aperti sunt oculi Psal. 50.
amborum; cumq; cognouissent se esse nudos, consuerunt fo-
lia ficus, & fecerunt sibi perizomata.*

Non omnes cum Dauide dicere possunt, quoniam iniquitatem meam ego cognosco; expedit sæpe, vt aliquem habeamus obrectatorem, (si neminem habeamus adeo libere familiarem, qui nos candidè moneat) vt constet vbi, quoties, quomodo cadamus, qui nobis hoc satyrici aliquando occinat: *Tecum habita Pers. sax. 1.
& noris, quam sit tibi curta supellex. aut paruos quos-
dam scripturæ equuleos, visitans speciem tuam non pec- Job.
tabis.*

Certe nisi res magni esset impendij, seipsum nosse, nunquam hoc pro magno beneficio habuisset S. Augustinus, quod redux sibi restitueretur.

D. August. lib. 7. confes.] *Admonitus sum redire ad
memetipsum, & intraui intima mea, te duce Domine Deus,
& potui intrare, quoniam factus es adiutor meus.*

Et

- Catullus.* Et Poeta quidam gentilis, non oraret tanquam rem magnam falsos suos Deos, *reddite me mihi: S. noster Franciscus Seraphin incarnatus, aut homo seraphicus, Deus bonæ, quam cupide, quam ardentè duplex hoc ingeminabat votum; nouerim me; nouerim te.*
- Incerti autho.* *Chrs te sciant quacunq; alij: mihi sufficit aqua Cognitioq; mei, cognitioq; tui.*
- Psal. 138.* Petens duas scientias, æque necessarias, adeoq; affines, vt altera alteram adducat, cognitionem scilicet sui & Dei. *Mirabilis facta est scientia tua ex me.*
- Agapetus Diaconus in tabella regia ad Iustinianum Imperat.] *Cum homo didicit, nosse seipsum, tum ascendit ad scientiam diuinam & præcipuam; qui enim nouit, Deum etiam nouit.*
- Nihil enim Deo similius quam homo, signatus Dei imagine,
- Psal. 4.* *Signatum est super nos lumen vultus tui Domine.*
- Matth.* *Cuius est imago hæc & superscriptio? dicunt ei Caesaris.*
- Psal. m.* Homo nihil est quam creatus quidam Deus, & plasma formatum ad formam Deitatis. *Ego dixi, Dii estis, & filij excelsi omnes, inquit Regius Propheta, vnde per cognitionem sui ascenditur ad Deum.*
- Stob. ser. 19.* Cassianus super illud Psal. *Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum.] Magnus accessus ad Deum est, cognitio infirmitatis suæ. Dimidium scilicet viæ: nam se nosse, summa scientiarum est, sicut & homo summa quasi & compendium creaturarum. Demona quidam interrogatus, quando philosophari incepisset, respondit cum me cæpi nosse. Diuinus Plato dicere non dubitauit sui notitiam, absolutam & solidam esse scientiam, & ab hoc præcepto, nosce te ipsum, omnem vitæ sapientiam & iustitiam pendere, ac alibi docuit, impossibile esse prudentem, bonum, felicem fieri, nisi qui se primum cognouerit. Alibi etiam, ignorantiam sui radicem appellat mali, aut potius *Xenoph. lib. 4. de dict. & fact. Socrat.* *uniuersitatem iniquitatis: & Xenophon Platone anti- quior, dicit eos qui se ipsos nesciunt, nec sui nec familia**

milia regendæ idoneos, multo minus Reipublicæ.
 Quid? S. Bernardus alius etiam & ulterius quam ad
 hanc vitam prospiciens dicit.

D. Bernard. ser. 37. in Cant.] *Scio neminem absque
 sui cognitione salutari, de qua nimirum mater salutis hu-
 militas oritur, & timor Domini, qui & ipse uti initium
 sapientie, ita & salutis est.*

Ego equidem nihil puto posse dici homini pro-
 brocius, quam quod seipsum non agnoscat. Occur-
 rit mihi ad hanc rem, quod aliquando R. & Sanctus
 Pater frater Iacobus Escaillette, cum pro Guardiani
 quod habebat, officio in capitulo pleno iuniorum
 quendam religiosum argueret, dixit inter alia, *Cha-
 rissime non nesci te, nihilque religioso illi cecidit æ-
 grius, nihil intolerabilius quam verbula ista, non*

*nostite, perinde enim est, ac si objicias om-
 nia. Dixeris maledicta cuncta, cum
 ingratum & sui ignarum, ac
 oblitum dixe-
 ris.*

CON-